

רכב ישראל

בשטחי מטעים וכרמים פעלו הפרשים, כשטוסייהם מעניקים להם יתרון של מהירות ואפשרות לסקור את השטח מגבוה. בחישוב כוח האדם המצוי לשם טריקה וחיפוש, שקול כל פרש כזה לקבוצה של עשרה רגלים.

שורת האתנדבים

ילדי גבעת ברנר, המתנפשים בירושלים, התאכזבו קשות משבוטל סיודם המקוהה במתקני משטרה, שנוסארו ריקים ב" יום החיפושים אחר הילד. הם לא ויתרו על הרעיון, הצטרפו לשוטרים בשדה בחיפושים.

תצחקו ממני. מי ישלח אווירון לחפש אחר יחזקאל? ורק לאחר שנחת ההליקופטר לא הרחק מכיתו, האמין האב כי אכן גויס כל זה למען מצוא את בנו. תוכנית הפעולה היתה פשוטה ותכליתית, הסביר לכתב העולם הזה פקד ברייטנפלד: "חילקנו את השטחים לחלקות, כך שלא השארנו אף סנטימטר מרובע שלא יהיה מכוסה על-ידי שני אנשים. החלטנו לזרוק לשטח מכסימום אנשים, כדי שהי פעולה תהיה בטוחה עד כמה שאפשר. לכן קיבלנו ברצון כל מתנדב, כאתם 35 נערים ונערות מקיבוץ גבעת-ברנר, אשר באו לטיול לירושלים, שמעו על המיקרה והצטרפו אלינו."

המצב הלך והחמיר. שטחים עצומים של מטעים וכרמים זית נסרקו, והילד איננו. "היינו על סף יאוש", המשיך וסיפר פקד ברייטנפלד, "כשלתע, מהצד הצפוני-מערבי של הכפר, נשמעו שריקות ארוכות — אחת, שניה, שלישית. ומיד לאחר מכן הידהד רעם קולות במטעים: הילד נמצא! הילד נמצא! הכל זרמו אל מקום השריקות."

★ ★ ★

שריטה עץ הברך

פניהם המאובקים של סמל שני מר" דכי שטאובר (2524) וציון לוי (4999) זהרו מחיוכים מאוון לאוון: הם היו הראשונים שמצאו את הילד. סיפרו השניים: "ראינו משהו כחול מתחת לעץ זית, ושמענו נוי בכי צרוד. ידענו: זהו זה. רצנו אליו. הוא ישב מתחת לעץ ובכה. שרקנו. זה הכל."

זה לא היה הכל. יחזקאל זכה מייד ל" סיבוב ארוך בניידת המשטרה. הניידת פנתה להדסה בעין-כרם. שם קיבל הפעוט כוס חלב ועוגת שמרים. תוצאות הטיול הלילי — שריטה על הברך. בדרך הביתה נרדם הילד ולא שמע כיצד הודיע קול צרוד מן המקלט: "גד אחד, גד אחד. כאן גד שניים. במוצרה 41/53 נעלם ילד. עבור..."

כשדבריו נבלעים תוך בכיו: "אלה כולם באו לחפש את בני. אלה כולם עוזרים לי למצוא את יחזקאל...". אולם הכרת התודה שלו הגיעה לשיאה כאשר בשמי בית-זית הופיע הליקופטר צבאי. משה בסוס סירב להאמין כי גם זה בשביל יחזקאל: "לא, אל תעשו צחוק ממני עכשיו. בבקשה, אל

רחי, צבי בהר, אשר אירגן את הכוחות האזרחיים, תושבי הכפר, העמיד אותם ל" רשות המשטרה. תושב אחר, מוסקה סופר, אירגן "תהלוכת לפידים", פיזר אותה ב" ואדי — להקל על החיפוש בחושך. כוחות אחרים ערכו חיפושים מדוקדקים בכל בתי הכפר, ואילו חוליית שוטרים ירושלמיים

ע שרות הודעות על היעלמות ילדים מתקבלות כל יום בכל תחנות המשטרה בארץ, כשרוב רובן מתבררות כאזעקות שוא. לכן לא התרגשו קציני נפת ירושלים במיוחד כאשר נתקבלה, בשבוע שעבר, הודעה: "יחזקאל בסוס, 3 וחצי, נעלם מביתו בכפר בית-זית, שליד ירושלים." באופן

כלב למטה והליקופטר מעל — כך הם חיפשו שם עולל

ילד הלך לאיבוד

שיגרת הועברה ההודעה למפקד הנפה, סגן-ניצב צבי רודין ולסגנו, פקד היינץ ברייטנפלד, אשר זה עתה גמרו את עבודתם, עמדו לעזוב את משרדם. באופן שיגי רתי נשלחה חוליית חוקרים לכפר, כדי לגבות את הפרטים הראשוניים להמשך ה" חקירה, אם אומנם תיירש. "אל תשכחו לחפש מתחת למיטה של התינוק", צחק ברייטנפלד בעקבות החוקרים, שיצאו מיד אל בית-זית. הוא זכר את המקרים הרבים בהם ישן התינוק שנת ישרים מתחת ל" מיטתו, בעוד כוחות משטרה ואזרחים סרקו שטחים בקדחתנות.

גם בבית-זית נראו הדברים שיגרתיים: במרכז קבוצת שכנים, שנהרו אל הבית ה" קטן, ליד ואדי, עמדה אשה ותלשה את שערותיה, זעקה בקול דק של אילמת-חרשת. לידה עמד גבר צנום, אובד עצות. מה לעשות: להרגיע את אשתו, לרוץ ל" חפשי? אך איך מרגיעים, היכן מחפשים? — זאת לא ידע.

מתחת לעץ, על טראסה מעובדת. במשך הלילה עבר יחזקאל שלושה וחצי קילומטרים, ירד אל ואדי וטיפס על סלעים. מש" הגיעו אליו שני השוטרים שמצאוהו, היה צרוד מכבי ותשוש כוחות ממה שעבר עליו.

כך נמצא הילד

נשלחה אף למקום מגורי דודתו של הילד, ברחוב גאולה בירושלים: שמא? סמוך לחצות נשמעו שלוש שריקות ארוכות. הכל רצו אל המטה הקדמי: היה זה סימן שהילד נמצא. אך הוא טרם נמצא. הסימן ניתן כדי לכנס את השוטרים, לשלוח אותם לנוח, כדי להמשיך את החיפושים עם עלות השחר. ממילא לא היו סיכויים סבירים למצוא את הילד בחושך, בתוך סכך המטעים וחורשות הזית שבמדרונני ההר. חוליה אחת נשארה בכפר, ירתה מדי פעם בפעם ריקטות תאורה לכל הכיוונים, כדי להבהיל את התנים ולגרשם מן המקום.

★ ★ ★

פרשים ומתנדבים

ממצב לא התבהר גם עם עלות ה" שחר. למקום הגיע אומנם מפקד המחוז הדרומי, ניצב משנה שאול רוזוליו בלחית סגנו, ניצב משנה דויד עופר, אשר שידר התראות מוקדמות למפקדי נפות באר-שבוע, רמלה, רחובות ופתח-תקה להימצא במצב הכן לקראת שיגור תיגבורות למחפשים. תיגבורות של 70 שוטרים מנפת ירושלים הצטרפה לכוחות בית-שמש בשדה. עתה נראו במטעים של בית-זית כ-140 כובעים לבנים ועוד 200 כובעי סמבל כחולים וחאקי ובלוריות גליונות של אנשי הכפר. מילמל משה בסוס, אבי הילד הנעדר,

לא קל היה גם להבין איך, כיצד היכן נראה הילד לאחרונה. היה ברור כי השומר הדרוני הביא אותו על סוסו מחלקת ה" מטעים של אביו בואדי עד לביתו והשאיר אותו לבד, כדי שיחכה להוריו, אשר עוד עבדו בקטף במטעיהם. אחר כך בא סיפור אחר. הילד נראה בשביל היורד למטעים, אך ילד אחר החזיר אותו לביתו ושוב השאיר אותו לבדו. ומאז נעלמו עקבותיו.

★ ★ ★

תקוות שווא

את העקבות לא יכול היה למצוא אפילו כלב גישוש ותיק (שמו מההה סוד משטרת יושמר במטה המחוז), הרגיל להתחקות אחר עקבות כלל השבילים של הרי ירושלים. הוא רק הביט בנאספים, הצ" טדק בעיניים אשמות: יותר מדי עקבות, יותר מדי אנשים, יותר מדי ריחות. רוחו התרוממה במקצת כאשר נתנו לו להריח מטפחת שנמצאה בשביל בו הלך ילד. אוזניו הזדקפו והוא הוביל את החוקרים ישר ל" בעליה של המטפחת, הגר בקצהו המזרחי של הכפר. הילד נעלם.

משהגיע כוח משטרת י של כ-50 איש מבית-שמש, היה ברור כי המצב רציני וכי יש לארגן פעולה מהירה, אינטנסיבית, ב" קנה-מידה גדול. התגבשו שני מטות: אחד נפתי, בירושלים, אשר עמד בקשר תמידי עם המטה הקדמי בבית-זית, בפקודם של פקד ברייטנפלד ומפקח יעקב נודלמן, מפקד נפת בית-שמש. לא נעדר גם נייספח אז-

המוצא הישר

יחזקאל נרדם בזרועותיו של המפקח יעקב נודלמן, מפקד נפת בית-שמש, אשר בפקודו נערך החיפוש אחר הילד. נודלמן עצמו לא היה מתנגד אף הוא לחטוף תנומה קלה אחרי לילה של נדודי שינה שעבר עליו בחריט.